

Motion till riksdagen

1988/89:Jo39

av Sven Eric Lorentzon m.fl. (m)

med anledning av prop. 1988/89:128 om ändring
av bilavgaslagen (1986:1386), m.m.

Propositionen avser utöver ändringar i bilavgaslagen en utvidgning av tillämpningsområdet för terrängkörningslagen. Våra förslag i denna motion berör endast avsnittet om terrängkörningslagen.

Under de senaste åren har nya typer av s.k. allterrängfordon utvecklats. Dessa marknadsförs nu i ökad takt, både för nyttotransporter och annan körning. De nya terrängkörningsfordonen registreras som traktorer och omfattas därmed inte av terrängkörningslagens bestämmelser.

Regeringen har gjorts uppmärksam på att en växande och ohämdad användning av allterrängfordon leder till avsevärda olägenheter för natur och miljö. Man lägger därför förslag om att utvidga terrängkörningslagen, så att den inbegriper alla motordrivna fordon. Regeringen avser sedan att i förordningen göra vissa undantag från detta generella förbud, bl.a. för fordonens användning i jord- och skogsbruk.

Vi delar regeringens farhågor för negativ påverkan av miljön, men vill även fästa uppmärksamhet på de störningar i jord- och skogsbruket och det intrång i äganderätten som en okontrollerad terrängkörning oundvikligen för med sig. Att lösa problemet genom en reglering som bygger på olika kategorier av fordon och motorredskap är vanskligt eftersom klassificeringen av dessa för närvarande är under omprövning. Eftersom ett beslut som reglerar bruket av allterrängfordon hastar, borde en ändring i terrängkörningslagen vara att föredra. Det är också den vägen regeringen valt att gå.

Regeringen tar emellertid alltför lätt på skilda konsekvenser av det lagda förslaget. Med det generella förbud som regeringen förordar kommer det märkliga att inträffa att svensk lag förbjuder och försvårar ett rationellt och ekonomiskt skogsbruk. Det skulle i stället bli regeringen — eller den myndighet som regeringen bestämmer — som via undantagsbestämmelser avgör om och hur transporter med motordrivna fordon får komma till användning i skogen.

Vi vill erinra om att skötseln av jord- och skogsbruk är reglerad i lagen om skötsel av jordbruksmark (1979:425) respektive skogsvårdslagen (1979:429). I såväl dessa lagar, som i naturvårdslagen och kulturminneslagen, anges att hindrande föreskrifter inte får vara så omfattande att pågående markanvändning avsevärt försvåras. I dessa lagar finns således ett skydd för näringarna att bedriva sin verksamhet på ett rationellt sätt.

Riksdagen har också i lag (1987:12) om hushållning med naturresurser

m.m., slagit fast att jord- och skogsbruk är näringar av nationell betydelse – vilket innebär att de jämställs med riksintressen. Regeringens förslag skapar tvivel om det även i fortsättningen ska finnas möjlighet att bedriva väl fungerande jord- och skogsbruk.

För näringen och näringsidkarna måste det vara ett oeftergivligt krav att den centrala del av bruksrätten som terrängkörningslagen berör får starkast möjliga juridiska skydd. Därför bör det nödvändiga undantaget för nyttotransporter i jord- och skogsbruket göras i lagen och inte i förordningen.

Det bör ankomma på vederbörande utskott att utforma erforderlig författningstext.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs
att riksdagen beslutar att undantag för nyttotransporter i jord- och skogsbruket skall göras i terrängkörningslagen.

Stockholm den 18 april 1989

Sven Eric Lorentzon (m)

Jens Eriksson (m)

Anders Andersson (m)

Ingvar Eriksson (m)

Hans Dau (m)

Carl G Nilsson (m)

Ingrid Hemmingsson (m)

Ivar Virgin (m)

Anders G Högmark (m)

Mona Saint Cyr (m)

Karl-Gösta Svenson (m)

Mot. 1988/89
Jo39